

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Във. №	854 - 06 - 296	
Дата	23	02 2018 г.

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

34
09
88

ДО

Г-Н БИСЕР ПЕТКОВ
МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

ВЪПРОС

от Донка Симеонова, народен представител от ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: възможностите пред българските специалисти по гериатрични грижи

Уважаеми г-н Министър,

Вече няколко пъти в избирателния ми район ми е поставян въпросът за студентите, които завършват висше образование по специалността гериатрични грижи. Основно - в контекста на възможността те да се развиват и реализират у нас, намирайки своето място като подготвени и необходими за българската социална система специалисти.

Да, към днешна дата, за България специалността „гериатрични грижи“ е все още сравнително нова, може би – в известна степен и непозната. Акредитирана и въведена през учебната 2014/2015 г. в Медицинския колеж към Тракийския университет – Стара Загора, тя дава познанията, отношението и уменията, необходими за предоставянето на грижа и подкрепа на възрастни хора от лица извън техния семеен или друг близък кръг.

Подобни умения, подобна „професия“ имат своята ценност дори и извън контекста на демографска криза. Отнесени обаче към българската действителност и перспективи те се превръщат в нещо, което задължително трябва да се подкрепя и развива.

Първите български специалисти по гериатрични грижи вече са факт. Факт са и добрите „оценки“, които тези млади хора получиха за своето образование и умения. За съжаление оценките идват отвън, извън България, където те преминаха различни форми на допълващо или практическо образование - стажове, курсове и др. и по-важното – намериха работа и започнаха своята професионална реализация.

Със сигурност част от трудностите българските специалисти по гериатрични грижи да намерят работа у нас се дължат наистина на все още усещането за новост и непознатост на специалността. В същото време обаче факт са и немалко „формални“ (но както се оказва – съществени) пречки, произтичащи от обстоятелството, че почти нито един акт – административен или нормативен, касаещ социалната работа и социалните услуги не визира специалисти по гериатрични грижи. Тези специалисти отсъстват от класификатора на длъжностите в администрацията, от актовете, касаещи статута на социалните работници, както и от актовете, уреждащи стандартите (в частност – тези за персонал), на които трябва да отговарят социалните услуги. За съжаление по-скоро се налага изводът за – поне към настоящия момент - пълно отсъствие на „връзка“ между социална работа и социални работници, от една страна и гериатрични грижи и специалисти по такива грижи, от друга страна. Макар и „формална“ пречка, това отсъствие води до резултата студентите, завършили гериатрични грижи да не могат да намерят своето място в конкурсите за работа в областта на социалните грижи, като в повечето случаи те са изключени още при очертаването на изискванията към кандидатите.

В едно такова положение няма нищо положително, губещи са както младите хора, които избират професията на гериатричен специалист, така и държавата и социалната ни политика, и не на последно място – онези български граждани, които имат нужда от такива грижи. И доколкото считам за по-разумно своевременното предприемане на действия за решаване на проблема, отколкото неговото „оставяне на времето“, моля за Вашия отговор на следното:

1. Какво е отношението на Министерството на труда и социалната политика към завършилите образованието си у нас специалисти по гериатрични грижи? Къде виждате тяхното място в системата на българската социална политика?

2. Обсъждани ли са действия и мерки за засилване на дела на гериатричните грижи като част от социалната работа?

3. Ще се ангажирате ли с действия по отстраняване на формалните пречки пред това студентите, завършващи специалността „гериатрични грижи“ да започват работа по специалността у нас, включително чрез дефинирането и ясното отнасяне на специалистите по гериатрични грижи към социалните работници?

Моля отговорът на въпроса да е в писмен вид.

С уважение,

Донка Симеонова